

[Arbejdsministeren]

den. Så er det, om jeg så må sige, knap nok velbegrunder af hr. Brixtofte at begynde at føre det frem, som om der var kolossale problemer med at få oprettet deltidsstillinger herhjemme.

Jeg nævnte fru Grethe Fenger Møllers argumenter. Det er noget, hr. Brixtofte bliver nødt til at tage alvorligt, når fru Grethe Fenger Møller siger, som hun siger. Hr. Lawaetz fremførte en lang række betænkeligheder over for deltidsbeskæftigelse, så vidt jeg hørte det. Danmarks retsforbund ville under ingen omstændigheder være med til anden del af forslaget, og hr. Arne Melchior mente, at hr. Brixtofte måske var lidt tidligt ude med sit forslag og burde i hvert fald tænke sig om et halvt år, navnlig især hvis det halve år bruges til at tænke disse problemer mere fornuftigt igennem.

Jeg vil gerne slutte med at sige, hvad der inden for den offentlige sektor er regeringens opfattelse. Vores opfattelse er, at alle nye stillinger principielt bør være heltidsstillinger, men at der inden for de enkelte aftaleområder bør være adgang for folk, der selv ønsker det, til at begære at komme på nedsat tid. Det er en model, vi bruger i centraladministrationen og andre steder. Det er den ideelle model, at stillingerne er heltidsstillinger, men dér, hvor det kan forenes med arbejdets art og de aftaler, der er gældende, har man, hvis man selv ønsker det, mulighed for at begære nedsat tid. Så kan man tale om frihed, og kun da.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er jo sagt mange smukke ord om den enkeltes frihed til at bestemme over sin egen arbejdstid. Nu kunne jeg fortælle mange rørende historier om, hvad den enkeltes frihed er, når man er dårligt uddannet, når man er lavtlønsarbejder, når man måske er ene med et par små børn, så er den enkeltes ret til at vælge ikke ret meget værd. Man taler om organisationer, som om det er sådan et eller andet, der svæver frit rundt i luften. Det er det jo ikke. Organisationerne er jo en forsamling af mennesker, som bliver enige om, at dette eller hint skal være det, vi vil arbejde frem imod. Det er jo ikke noget, der svæver frit. De enkelte mennesker i organisationerne er også med til at tilrettelægge, hvad man gerne vil.

Tilbage til bemærkningerne i forslaget og til hr. Brixtoftes bemærkninger hertil. Tal kan jo bruges til uendelig meget og ikke mindst tal, som er givne ud fra nogle helt bestemte spørgsmål. Havde man nu gået ud og spurgt disse kvinder: vil I ikke gerne have en ordentlig barselorlov, f. eks. sammenlagt 9 måneder, hvis I deler de sidste tre med farmand, og vil I ikke gerne have nogle gode daginstitutioner og godt med voksne til at tage sig af jeres børn, sådan at de har det godt, og så kan begge parter få generelt nedsat arbejdstid? Jeg er da sikker på, man havde fået en masse positive svar, fordi det er da en udmærket retning at gå, når man nu taler så meget om de små børn i denne forbindelse. Jeg kender til det, for jeg har arbejdet, medens jeg har haft små børn, og det er ikke rart at skulle være væk i mange timer, endda 44 timer dengang. Jeg indrømmer blankt, det er ikke rart, men der er visse grupper i dette samfund, som ikke kan tillade sig at være så flotte at tale om den enkeltes frihed, men som er pisket ud på et arbejdsmarked. Hvis man bliver sat på en plads ved siden af to, der deler en plads, hvordan tror man så, det samarbejde vil komme til at virke? Man må tage virkeligheden i ed, når man vil lave sådan nogle ting og ikke bare tale om den enkeltes frihed i forhold til organisationerne.

Bolvig (RV):

Jeg synes sådan set, det bliver en interessant debat, når vi drøfter friheden i samfundet. Det er meget vigtigt i et samfund, at vi giver folk frihed og valgmuligheder. Vi har drøftet friheden til at vælge livsform for ikke så længe siden. Det kunne visse liberale partier godt tænke på, når man bemærker sig deres skepsis over for nye livsformer, om det er i Thy eller her i nærheden, og andre ting. Det er værdifuldt, at vi giver folk mulighed for at vælge livsform, for at vælge arbejdsforhold og arbejde, for at vælge bopæl. Friheden til at have et rigt udbud af fritidsinteresser, så folk kan vælge mellem disse interesser. Friheden til at være medlem af en organisation eller friheden til ikke at ønske et medlemskab – og så den økonomiske frihed, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, en økonomisk frihed, vi desværre endnu ikke